

MÂHÜR İLÂHÎ

Uslû = Nîmâsâ

14.

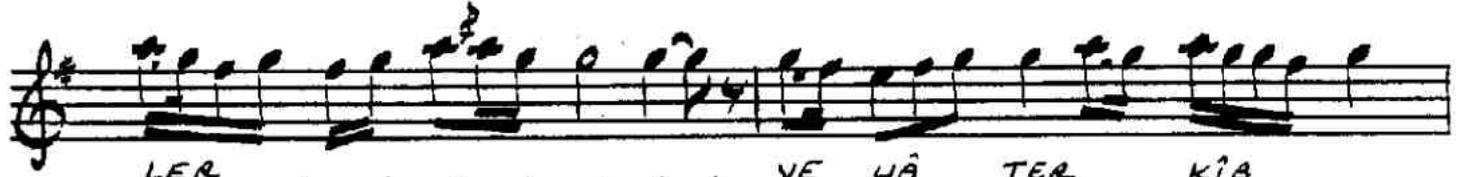
Beste =
Güfte = NAKŞI-İ AKKİRMÂNÎ

E SE YÂ KÂ SEN HÜM SAN RAB MA KİM SEN DEN RİN

BU İ GÜF TÂ Rİ DE HÂN SÖY NAK ÇEN Â ŞİK LAR EY NAK

LER Sİ VE YÂ TER KİB E RER MÂ ŞÜ

O KU LAN UN SUR VE YÂ LÂH MI NA NA AN LAR ME KÂN DAN LÂ

ZE ME BÂN SÖY LER ME KÂN SÖY LER

BÂSA

Eyâ sen sanma kim senden bu güftarı dehân söyler
Veyâ terkib olan unsur veyâ lâhmi zebân söyler
Seni ol sana bildirmek muradın kâse edüp Mevlâ
Anâsurdan gıyıp bir don yüzünden tercemân söyler
Hayâl-i zîl yeter ibret görünen hayme-i tende
Değildir nakk eden süret derûnunda duran söyler
Sular kim bilmedi nefsin "Aref" den almamış derâze
Değildir Hakk'a ârifler özü'n bilmez yalan söyler
"Sekâhüm Rabbühüm" hamrin için âşıklar ey NAKŞI
Eren mâ'sûkuna anlar mekândan Lâmekân söyler

Güfte = T. M. Ant. (S. N. E.) C. 1 S. 67 305

İst. Belediye Konservatuarı Tasnif Hey'etince
basılmak için hazırlanmış el yazısı bir notadan
27-3-1933

Ömer H. Osd